

עפ"ג 14685/08/21 - עידן ציון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 14685-08-21 ציון(אסיר) נ' מדינת ישראל

בקשה מס' 2

בפני כב' השופטת אסתר הלמן, סגנית נשיא

המבקש עידן ציון (אסיר)

נגד

המשיבה מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה להארכת המועד להגשת ערעור על גזר דינו של בית המשפט השלום בטבריה (כב' השופט יריב נבון) בת"פ 35347-03-20.

2. המבקש הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בשני פרטי אישום נפרדים המייחסים לו עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, בהתאם לסעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

3. ביום 19.1.21 גזר בית המשפט קמא על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי כספי לשתי נפגעות העבירה, בסך כולל של 100,000 ₪, זאת בנוכחות המבקש ובהיותו מיוצג על עורך דין. על פי גזר הדין החל המבקש לרצות את עונשו ביום 15.2.21.

4. ביום 25.8.21 הגיש המבקש בקשה להארכת המועד להגשת ערעור על גזר הדין. לטענתו, עקב "אילוצים והפרעות שחתכו את חוט המחשבה" לא התפנה להגשת הערעור במועד. בהקשר זה הפנה המבקש לעובדה שהיה שקוע בהליכי הגירושין אותם הוא מנהל, למצבו הרפואי הקשה, במסגרתו החלים מניתוח אותו עבר ולעובדה כי נאלץ להתנהל מול גורמי תקשורת שונים בכל הנוגע להליך המשפטי בו היה נתון. המבקש הוסיף וטען כי הענישה שהוטלה עליו מחמירה וחורגת מרף הענישה המקובל במקרים דומים.

5. המשיבה מתנגדת לבקשה. לשיטתה, נוכח האיחור הניכר בהגשת הערעור, יש לתת משקל מכריע לשיקולי סופיות הדין והקפדה על המועדים הקבועים בחוק. כן הפנתה המשיבה לשיקול ההסתמכות של נפגעות העבירה על גזר הדין שניתן וכן לעובדה שהמבקש היה מיוצג בבית המשפט קמא ע"י הסגוריה הציבורית. אשר לטענות המבקש בכל הנוגע לאיחור בהגשת הערעור, טענה המשיבה כי אלו אינם מניחים את הדעת, ומכל מקום יש לבחון אותם בזהירות, נוכח העבירות בהן הורשע המבקש.

6. הגם שניתנה למבקש אפשרות להגיב לעמדת המשיבה, לא הוגש דבר מטעמו במועד.

7. סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב - 1982 קובע כי "בית המשפט רשאי, לבקשת מערער, להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו-200". הסמכות להאריך את המועד להגשת ערעור פלילי, איננה מצריכה קיומם של "טעמים מיוחדים שיירשמו", להבדיל מאמת המידה הנהוגה בהליך האזרחי, ודי כי המבקש יבסס קיומו של "טעם ממשי המניח את הדעת".

8. הבחנה זו משקפת את הגישה, לפיה בבחינת בקשות למתן ארכה להגשת הליכים פליליים יש להעניק לבית המשפט שיקול דעת רחב וזאת נוכח תכלית ההליך הפלילי להגיע לחקר האמת ולעשיית צדק, ובשים לב לכך כי בהליך הפלילי קיים פוטנציאל לפגיעה בחירותו, בכבודו, בשמו הטוב ובקניינו של האדם נגדו הוא מתנהל. דברים אלו יפים קל וחומר, כאשר הבקשה למתן ארכה מוגשת על ידי מי שהורשע בדין, להבדיל מבקשה המוגשת על ידי המדינה (ראו בש"פ 8345/13 אגבריה נ' מדינת ישראל (05.08.2014)).

9. יחד עם זאת, על אף אמת המידה המקלה, הכלל הינו כי גם בהליך הפלילי יש להקפיד עם קיום המועדים הנקובים בחוק. הארכת המועד לא תינתן כדבר שבשגרה, אלא במקום שבו הוצג, כאמור, טעם ממשי המניח את הדעת (ראו בש"פ 4144/16 פלוני מ' מדינת ישראל (23.06.2016); בש"פ 8227/13 ניאגו נ' מדינת ישראל (19.12.2013)).

10. במסגרת בקשה להארכת מועד להגשת ערעור, על בית המשפט לבצע איזון בין שיקולי מדיניות כלליים, כמו גם בין שיקולים ואינטרסים המשתנים על פי נסיבותיו של המקרה. יש ליתן את הדעת בין היתר, לתכליתו של ההליך הפלילי להביא לחקר האמת ולמנוע מתן פסק דין שתוצאתו נובעת רק מכשלים פרוצדוראליים. מנגד, יש ליתן משקל לצורך בהצבת גבול להימשכותם של הליכים, לאינטרס בדבר סופיות הדיון, לאינטרס בדבר יציבות המשפט ולאינטרס בדבר ניהול אפקטיבי של המערכת השיפוטית (ראו ער"פ 5230/21 פורוש נ' מדינת ישראל (08.08.2021) וכן ע"פ 2983/19 פחמאוי נ' מדינת ישראל (18.06.2019)). בהקשר זה, על בית המשפט לשקול, בין היתר, את משך האיחור, את ההצדקה הנטענת לאיחור, ואת סיכויי הלכאוריים של ההליך העיקרי.

11. בעניינינו, פרק הזמן שחלף מאז עבר המועד להגשת הערעור הינו משמעותי ביותר ועומד על מעל חמישה חודשים. משך האיחור הוא שיקול מרכזי בהפעלת שיקול הדעת השיפוטי בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור ולפיכך, שיהיו כה ניכר מחייב את המבקש להצביע על נימוקים טובים במיוחד לאי הגשת הערעור במועד או הבקשה בעיתוי מוקדם יותר.

12. אלא שכלל הנימוקים אותם הציג המבקש בדבר מצבו הרפואי או הליכי הגירושין בהם הוא מצוי, לא רק

שלא נתמכו בכל מסמך מאמת, אלא אף לא היה בהם להסביר מדוע לא ניתן היה להגיש את הערעור במועד או למצער להגיש את הבקשה במועד מוקדם הרבה יותר. לעניין זה נזכיר כי עסקינן במבקש שהיה מיוצג בבית המשפט קמא על ידי הסניגוריה הציבורית, הוא מרצה מאסרו מאז חודש פברואר 2021, כך שלא ברור מדוע לא פעל להגשת הערעור במועד או להגשת בקשה להארכת המועד מוקדם יותר.

בנסיבות אלו, יש לתת כאמור את הבכורה לשיקולי ההקפדה על המועדים הקבועים בחוק וסופיות הדיון, כמו גם לאינטרס ההסתמכות של 2 נפגעות העבירה, אותן הוליך המבקש שולל בטיעוני שווא על מנת להוציא מהן כספים, על גזר הדין שניתן למעלה משבעה חודשים עובר להגשת הבקשה.

13. לבסוף, לאחר עיון בגזר הדין ניתן לקבוע, כי סיכויי הלכאוריים של הליך הערעור הם נמוכים ביותר, כאשר בית המשפט קמא נתן משקל לכל נסיבותיו האישיות של המבקש, לרבות הודאתו המהירה בעבירות, שחסכה עוגמת נפש נוספת בנפגעות העבירה, ומצבו הרפואי (תוך שהודגש שאלמלא נסיבות אלו היה מוטל על המבקש עונש חמור יותר). לעניין זה יש לזכור כי המדובר במי שלחובתו עבר פלילי ממשי רלבנטי, אשר כבר נשא בעברו עונשי מאסר בפועל. בנסיבות העניין, דומה כי על פני הדברים העונש שהוטל על המבקש הינו מאוזן יחסית לנסיבות ביצוע העבירות ונסיבותיו שלו.

14. אשר על כן, הבקשה למתן ארכה להגשת ערעור נדחית.

5129371 המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

54678313

ניתנה היום, כ"ד תשרי תשפ"ב, 30 ספטמבר 2021, בהעדר הצדדים.